Dosarul nr.4-888/2026
4-26042329-12-4-02042026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26 iunie 2026 mun.Chişinău
Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Angela Catană
Grefierului Nicolae Leucă
Cu participarea: persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, Malachi Vladimir, a apărătorului Doina Crețu
În lipsa: agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, Gorbuleac Viorel

Examinând în şedinţă de judecată publică, cauza contravenţională pornită în privinţa cet.Malachi Vladimir, *născut la *****, IDNP *****, domiciliat în* *****, care se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.230 alin.(3) din Codul contravenţional –

C O N S T A T Ă:

1. La data de 01 aprilie 2026, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, Gorbuleac Viorel, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 408798, potrivit căruia cet.Malachi Vladimir se învinuiește în comiterea contravenției prevăzute de art.230 alin.(3) Cod contravențional, reținându-se în sarcina acestuia că, la data de 01 aprilie 2026, ora 10:20, în mun.Chişinău, la intersecția str.Independenței-Cuza-Vodă, a condus automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, numere de înmatriculare unui automobil de model „*****” a.f. *****, fapta fiind comisă cu mijlocul de transport de model „***** *****” cu numărul de înmatriculare „*****”.
2. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) Cod contravențional, cauza contravențională intentată în privința cet.Malachi Vladimir, a fost remisă instanței de judecată spre examinarea, conform competenței.
3. *Agentul constatator* din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, Gorbuleac Viorel, fiind înștiințat legal prin telefonogramă, nu s-a prezentat în ședința de judecată, dar a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, astfel instanța a dispus posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărîre.

4. În cadrul ședinței de judecată, *apărătorul Doina Crețu*, care acționează în interesele cet.Malachi Vladimir, a solicitat anularea deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din motivul inexistenței faptei contravenționale, respingerea demersului agentului constatator de sechestru și de confiscare, respingerea demersului privind suspendarea dreptului de a conduce, restituirea permisului de a conduce cet.Malachi Vladimir. A invocat apărătorul că, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 408798 este lovit de nulitate absolută, pe motiv că acesta conține contradicții esențiale privind obiectul faptei-sunt două numere de înmatriculare diferite, cee ace în viziunea apărătorului face imposibilă stabilirea concretă a contravenției imputate. Pe de o parte se indică n/î *****(*****), pe de altă parte se reține contravenția pentru autoturismul cu n/î ***** (*****). Mai indică apărătorul că, fapta contravențională este descrisă generic și practic imposibil de verificat. Nu este indicat în ce constă caracterul „fals" al numărului sau neatribuit acestuia de autoritatea competentă și care este autoritatea competentă care a stabilit falsul. Totodată, la procesul-verbal lipsesc probele în vederea săvârșirii faptei contravenționale, nu există anexe, fotografii, video, verificări oficiale, mijloace tehnice. Nu există probe care să confirme că numărul de înmatriculare este fals sau neatribuit. Mai mult ca atât, rubrica „corpuri delicte" este necompletată, nu sunt descrise caracteristici (serie, VIN, stare etc.) ceea ce duce la încălcarea art.443 alin.(4) Cod contravențional. La rubrica 3.2 „persoane juridice" este necompletată, deși autoturismul aparține SRL „*****", ceea ce duce la încălcarea art.443 alin.(1) lit.c) Cod contravențional. Deși contravenientul a semnat procesul-verbal la rubrica „recunoaște vina", această recunoaștere nu este susținută de probe obiective și nu poate substitui obligația agentului constatator de a demonstra fapta. Menționează că, în speță nu există probe privind săvârșirea contravenției și nu este demonstrat caracterul ilicit al bunului. Mijlocul de transport „***** *****" n/î ***** aparține persoanei juridice SRL „*****", societatea fiind în procedură de insolvabilitate. Respectiv, contravenientul nu este proprietar, iar legea protejează terțul de bună credință. Conform legislației confiscarea nu poate afecta dreptul de proprietate al unui terț de bună credință și nu s-a demonstrat caracterul ilicit al bunului. Aplicarea sechestrului și confiscării afectează activitatea economică a persoanei juridice și este nejustificată, disproporționată.
5. *Persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, Malachi Vladimir*, în cadrul ședinței de judecată a susținut poziția apărătorului.
6. Audiind poziția participanților prezenți la proces, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată fixează că, vinovăţia cet.Malachi Vladimir este dovedită pe deplin, fiind corect

imputată încadrarea juridică a acţiunilor conform de art.230 alin.(3) din Codul contravenţional, după indicii: „*Conducerea unui vehicul cu un număr de înmatriculare fals sau neatribuit acestuia de autoritatea competentă*”, reieşind din următoarele considerente:

7. Instanţa reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI07 408798 din 01 aprilie 2026, întocmit de agentul constatator Gorbuleac Viorel, s-a constatat că cet.Malachi Vladimir, la data de 01 aprilie 2026, ora 10:20, în mun.Chişinău, la intersecţia str. Independenţei – Cuza-Vodă, conducea automobilul de model „***** *****”, cu numărul de înmatriculare „*****”, având instalate plăcuţe cu numărul de înmatriculare „*****”, care aparţin unui alt automobil de model „*****”, anul fabricării *****.
8. Instanţa apreciază ca neîntemeiate argumentele apărării referitoare la existenţa unor pretinse contradicţii esenţiale în conţinutul procesului-verbal. Din interpretarea sistemică a actului constatator rezultă clar şi fără echivoc că automobilul efectiv condus de către contravenient era de model „***** *****”, cu numărul de înmatriculare real „*****”, iar numărul „*****” era aplicat ilegal pe acest vehicul, fiind atribuit unui alt automobil de model „*****”, anul fabricaţiei *****. Astfel, menţionarea ambelor numere de înmatriculare nu constituie o contradicţie, ci reprezintă descrierea exactă a modalităţii de comitere a contravenţiei prevăzute de art.230 alin.(3) Cod contravenţional.
9. Totodată, instanţa constată că procesul-verbal cu privire la contravenţie conţine toate menţiunile esenţiale prevăzute de art.443 Cod contravenţional, fiind indicate data şi locul săvârşirii faptei, identitatea contravenientului, circumstanţele concrete ale contravenţiei și norma juridică incidentă. Eventualele omisiuni invocate de apărător, precum necompletarea unor rubrici auxiliare, nu sunt de natură să atragă nulitatea procesului-verbal, or acestea nu au afectat dreptul la apărare al contravenientului şi nici posibilitatea instanţei de a stabili circumstanţele reale ale cauzei.
10. Instanţa reţine că însăşi persoana în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional a recunoscut vinovăţia la momentul încheierii procesului-verbal cu privire la contravenţie, fapt confirmat prin semnătura aplicată în rubrica corespunzătoare, nefiind indicate careva obiecții.
11. Deşi apărătorul invocă lipsa unor mijloace tehnice suplimentare de probă, instanţa reiterează că, potrivit principiului liberei aprecieri a probelor, procesul-verbal cu privire la contravenţie se bucură de prezumţia de legalitate şi veridicitate până la proba contrară, iar simpla contestare formală a acestuia nu este suficientă pentru înlăturarea forţei sale probante. Or, partea apărării nu

a prezentat probe pertinente şi concludente care să răstoarne constatările agentului constatator.

12. Mai mult, instanţa apreciază că fapta contravenţională a fost descrisă suficient de clar, fiind indicată expres utilizarea unor plăcuţe de înmatriculare care nu erau atribuite automobilului condus de către contravenient. Aceste circumstanţe întrunesc elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art.230 alin.(3) Cod contravenţional.
13. În ceea ce priveşte argumentele referitoare la dreptul de proprietate asupra automobilului aparţinând SRL „*****”, instanţa reţine că acestea nu exonerează contravenientul de răspundere pentru fapta săvârşită, întrucât răspunderea contravenţională este atrasă pentru conduita ilicită a persoanei care a utilizat vehiculul cu numere de înmatriculare neatribuite acestuia.
14. De asemenea, instanţa reţine că, în cadrul documentării cazului, de către agentul constatator au fost întocmite pe numele cet.Malachi Vladimir şi alte procese-verbale cu privire la contravenţie, şi anume: în baza art.229 alin.(2^1) din Codul contravenţional, pentru „Conducerea unui vehicul care nu a fost supus inspecţiei tehnice periodice”, în privinţa automobilului de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, precum şi în baza art.229 alin.(3) din Codul contravenţional, pentru „Exploatarea unui vehicul fără a deţine poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informaţional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto”, de asemenea în privinţa automobilului de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”.
15. Instanţa apreciază că aceste circumstanţe confirmă suplimentar faptul că automobilul efectiv utilizat de către contravenient era automobilul de model „***** *****” cu numărul de înmatriculare „*****”, iar nu automobilul căruia îi aparţineau plăcuţele cu numărul „*****”, ceea ce demonstrează caracterul neatribuit al numerelor de înmatriculare utilizate de către făptuitor.
16. Totodată, instanţa constată că la materialele dosarului contravenţional se regăsesc şi alte acte procedurale relevante pentru justa soluţionare a cauzei, şi anume: procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor din 01.04.2026, prin care au fost ridicate plăcuţele cu numărul de înmatriculare „*****”; procesul-verbal din 01.04.2026 privind ridicarea şi aducerea la parcarea specială a vehiculului de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, ţinându-se cont de faptul că cet.Malachi Vladimir conducea automobilul „*****” cu numărul „*****”, fiind anunţat în căutare de către executorul judecătoresc, precum şi de faptul că automobilul avea aplicate numere de înmatriculare care aparţineau unui alt mijloc de transport; de asemenea, la dosar se regăseşte procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi

documentelor din 01.04.2026, potrivit căruia de la cet.Malachi Vladimir a fost ridicat permisul de conducere eliberat acestuia.

17. Prin urmare, totalitatea probelor administrate în cauză, examinate în coroborare, confirmă pe deplin circumstanţele reţinute de agentul constatator şi demonstrează existenţa elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art.230 alin.(3) Cod contravenţional.
18. La aplicarea sancţiunii contravenţionale, se va ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante, astfel încât, constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, instanţa de judecată consideră raţional ca cet.Malachi Vladimir să i se aplice o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 18 (*optsprezece*) unități convenționale, cu aplicarea pedepsei complimentare *obligatorii* – privarea de „*dreptul de a conduce vehicule*” pe un termen de un an.
19. Totodată, expediind cauza contravențională în adresa instanței de judecată, agentul constatator a înaintat și un demers prin care a solicitat a aplica sechestru pe mijlocul de transport de model „***** *****” cu n/î ***** și a confisca mijlocul de transport.
20. În motivarea demersului, agentul constatator a invocat că, din cumulul probelor administrate în cadrul procesului contravențional, se adeverește că vehiculul de model „***** *****” cu n/î *****, a fost folosit efectiv de cet.Malachi Vladimir la realizarea laturii obiective a uneia dintre modalitățile normative ale contravenției prevăzute de art.230 alin.(3) din Codul contravenţional. În speță, anume vehiculul de model „***** *****” cu n/î *****, reprezintă mijlocul (bunul) utilizat de către cet.Malachi Vladimir pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.230 alin.(3) din Codul contravenţional. Astfel, indică agentul constatator că, aflarea în continuare în proprietatea cet.Malachi Vladimir a vehiculului dat, reprezintă un risc major pentru ceilalți participanți la trafic, din motiv că acesta ar putea să comită cu acest bun și alte contravenții cu urmări mult mai grave. Totodată, în cadrul procesului contravențional urmează a fi adoptate toate măsurile de rigoare pentru a garanta executarea sancțiunii amenzii.
21. Sub acest aspect, instanța de judecată reține că, potrivit art.439³ Cod contravențional, punerea sub sechestru este o măsură procesuală de constrângere care poate fi aplicată de către judecătorul de instrucţie sau de către instanţa de judecată, la solicitarea agentului constatator, a organului abilitat cu dreptul de examinare şi/sau soluţionare a contravenţiei respective sau a procurorului, pentru a asigura eventuala confiscare specială, precum şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii, conform art.203–210 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător. Punerea sub sechestru a

bunurilor pentru a asigura eventuala confiscare specială şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii poate fi aplicată asupra bunurilor persoanei în privinţa căreia s-a pornit proces contravenţional. Punerea sub sechestru, pentru a asigura eventuala confiscare specială, poate fi aplicată şi asupra bunurilor altor persoane care le-au acceptat, ştiind despre dobândirea ilegală a acestora. Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sânt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producţie şi sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activităţii economice, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora.

22. Conform art.439[4] Cod contravențional, în procesul contravenţional, în scopul înlăturării consecinţelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârșirii faptelor contravenţionale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sânt întrunite condiţiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranţă: a) expulzarea; b) demolarea construcţiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor.
23. În conformitate cu prevederile art.439[7] alin.(1) – (3) Cod contravențional, confiscarea specială constă în trecerea forțată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei contravenţii; b) rezultate din săvârșirea contravenţiei, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.
24. La caz, instanța de judecată reține că deși agentul constatator a solicitat confiscarea specială a vehiculul de model „***** *****” cu n/î *****, care era condus de cet.Malachi Vladimir la momentul comiterii contravenției prevăzută de art.230 alin.(3) Cod contravențional, ca măsură de prevenire a săvârșirii noilor fapte contravenționale și în vederea înlăturării unui pericol pentru viitor, la dosar nefiind prezentat vreun înscris din care ar rezulta că proprietar al mijlocului de transport cu care a fost săvârșită contravenția este cet.Malachi Vladimir, apărătorul făptuitorului invocând că acest vehicul aparține persoanei juridice SRL „*****”.

25. Potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.40 din 27.12.1999, conform prevederilor Declarației Universale a Drepturilor Omului (art.17), Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale (art.1 al Protocolului adiţional nr.1) şi ale Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate atât singură, cât şi în asociere cu alții, nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.
26. Potrivit art.46 alin.(4) din Constituție, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.
27. Potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție nr.4-1ril-5/2019 din 07 februarie 2019 asupra recursului în interesul Legii privind interpretarea şi aplicarea unitară a dispozițiilor legale ce vizează aplicarea măsurii de siguranță sub formă de confiscare specială a mijloacelor de transport, recunoscute ca corpuri delicte sau a contravalorii acestora, în cazul comiterii contravențiilor vamale, prevăzute de art.287 alin.(8), (10) şi (11) din Codul Contravențional şi a infracțiunilor, stipulate la art.248 din Codul penal, instanța a explicat că la trecerea forțată a corpurilor delicte în proprietatea statului, instanța de judecată urmează să verifice această situație, prin prisma principiilor elaborate de jurisprudența Curții Europene: 1) dacă o aşa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; 2) dacă urmăreşte un scop legitim; 3) este necesară într-o societate democratică şi 4) dacă este proporţională cu circumstanţele cauzei, cerinţele generale ale societăţii, coroborate cu cerinţele de a proteja drepturile de proprietate.
28. Cu toate că în art.106 din Codul penal nu sunt înserate expres limitele proporționalității confiscării speciale a bunurilor, aceasta nu înseamnă că acest procedeu, care este pe larg utilizat de către Înaltul For European şi oglindit în hotărârile şi deciziile sale, nu trebuie folosit de către judecătorii autohtoni, atunci când au a se pronunţa asupra confiscării bunurilor, fie ele *objectum sceleris, instrumentum sceleris sau productum sceleris*, mai mult că, potrivit art.7 alin.(8) din Codul de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată.
29. În această ordine de idei, urmează de reținut că principiul proporţionalităţii, consacrat expres la art.54 alin.(4) din Constituţia RM, presupune că orice restrângere trebuie stabilită şi aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută şi în limitele strict necesare, în funcţie de situaţia care o justifică. Dacă nu există dispoziţii legale care să determine limitele proporţionalităţii, problema se soluţionează pornind de la situaţiile şi circumstanţele concrete (de

fapt), care trebuie verificate şi apreciate de către autoritatea (instanţa), în faţa căreia se invocă neproporţionalitatea.

30. În speță, instanța de judecată constată că la înaintarea demersului cu privire la confiscarea specială a vehiculului de model „***** *****” cu n/î *****, care era condus de cet.Malachi Vladimir la momentul comiterii contravenției prevăzute de art.230 alin.(3) Cod contravențional, agentul constatator nu a cercetat minuțios circumstanțele cauzei, or nu a stabilit cu certitudine cui aparține cu drept de proprietate acest mijloc de transport, iar confiscarea în asemenea mod ar constitui o imixtiune în dreptul de proprietate al unei persoane terțe, care nu are atribuție la săvârșirea contravenției.
31. Pe de altă parte, în cazul în care bunul a cărui confiscare se cere, aparține unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării bunului, se confiscă contravaloarea acestuia, fapt ce în speță nici nu a fost solicitat, iar instanța de judecată potrivit principiului contradictorialității, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.
32. În acest sens, relevantă este şi jurisprudența CtEDO, potrivit căreia simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (cauza Ismaylov vs Federaţia Rusă din 06.11.2008). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță şi de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate, la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproporțională față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franţa din 24.02.1994).
33. Pe cale de consecință, instanța de judecată apreciază că agentul constatator nu a examinat suficient circumstanțele cauzei deduse judecății și prematur a solicitat confiscarea specială a vehiculului de model „***** *****” cu n/î *****, care era condus de cet.Malachi Vladimir la momentul comiterii contravenției prevăzute de art.230 alin.(3) Cod contravențional, motiv din care va respinge demersul dat ca fiind neîntemeiat.
34. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art.395, art.460 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, precum și art.316 din Codul de executare, în numele Legii, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte Malachi Vladimir, *născut la* *****, vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.230 alin.(3) din Codul contravenţional, aplicându-i-se astfel o sancţiune contravenţională cu amendă în mărime de 18 (*optsprezece*) unități convenționale, ceea ce constituie 900 (*nouă sute*) lei, cu aplicarea pedepsei

complimentare *obligatorii* – privarea de „*dreptul de a conduce vehicule*” pe un termen de un an.

Se aduce la cunoştinţa contravenientului Malachi Vladimir că, în corespundere cu prevederile art.34 alin.(3) din Codul contravenţional, el este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi, în aşa fel, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată integral.

Se respinge demersul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP prin care se solicită aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport, vehiculul de model „***** *****” cu n/î ***** și confiscarea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Angela Catană